

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קל"ב ע"ב

פרשת חיי שרה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קל"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מתבר תרעין ודפיק (ס"אודחיק) לון לאעלא צלותיה. אל דמעתי אל תחרש דא, אעיל קמי מלכא ולית תרעא דקאים קמיה, ולעולם לא אהדרו דמעין בריקניא.

תרגום לעברית

שמעה תפילתי ה' - זו תפלה שבלחש. ושוועתי האזינה - זו תפלה שאדם מרים קולו בצרתו, כמו שנאמר (שמות ב) ותצל שועתם אל האלהים. ומה זה שועתם? אלא שבתפלתו מרים קולו וזוקף עיניו למעלה, כמו שנאמר (ישעיה כב) ושוע אל החר. והתפלה הזו משפרת שערין ודופקת [ס"א ודוחקת] אותם להכניס את תפלתו. אל דמעתי אל תחרש - זאת נכנסת לפני המלך ואין שער שעומד לפניו, ולעולם לא חזרו דמעות ריקם.

טקסט הזוהר

תו הא כתיב הכא תלת דרגין, תפלה. שועה. דמעה. לקביל אלין תלת אחרנין. כי גר אנכי עמה. לבתר תושב. לבתר ככל אבותי עקרא דעלמא.

עוד, הנה כתוב כאן שלש דרגות: תפלה, שועה, דמעה. כנגד אלו שלש אחרים: כי גר אנכי עמה, אחר כך תושב, אחר כך ככל אבותי, עקר העולם.

טקסט הזוהר

תא חזי, צלותא דבר נש מעומד, בגין דתרי צלותא נינהו חד מיושב וחד מעומד, ואינון חד לקביל תרין דרגין תפלה של יד ותפלה של ראש. לגבי יום ולילה וכלא חד. אוף הכא תפלה מיושב לגבי תפלה של יד, לאתקין לה כמה (ד"א כמאן) דאתקין לכלה וקשיט לה לאעלא לחופה, הכי נמי מקשטין לה ברזא דרתיכא ומשירייהא, יוצר משרתים ואשר משרתיו והאופנים וחיות הקדש וכו'.

תרגום לעברית

בא ראה, תפלה של אדם מעומד, משום ששתי תפלות הן - אחת מיושב ואחת מעומד, והן אחת כנגד שתי דרגות - תפלה של יד ותפלה של ראש. כלפי יום ולילה, והכל אחד. אף כאן תפלה מיושב כלפי תפלה של יד, לתקן אותה כמו [כמי] שמתקן את הפלה ומקשט אותה להכניסה לחפה, כך גם מקשטים אותה בסוד המרכבה ומחנותיה, יוצר משרתים ואשר משרתיו והאופנים וחיות הקדש וכו'.

טקסט הזוהר

ועל דא צלותא מיושב, כיון דעאלת לגבי מלכא עלאה ואיהו אתי לקבלא לה, כדין אנו קיימין קמי מלכא עלאה, דהא כדין (דרגא) דכורא אתחבר בנוקבא, ובגין כך לא יפסיק בין גאולה לתפלה (וגאולה (שמות קנו א), ותפלה תרין דרגין אינון, רזא דצדיק וצדק יוס'ף ורח'ל).

ועל זה תפלה מישב. כיון שנכנסת למלה העליון והוא בא לקבל אותה, אז אנו עומדים לפני המלה העליון, שהרי אז [הדרגה] הזכר מתחבר עם הנקבה, ומשום כך לא יפסיק בין גאלה לתפלה [וגאלה ותפלה הן שתי דרגות, הסוד של צדיק וצדק, יוסף ורחל].

טקסט הזהיר

ובגין דבר נש קאים קמי מלפא עלאה נטל ארבע אמות לצלותיה ואוקמוה דבשיעורא (ד"א בשיעורא) דסורטא דיוצר כלל. וכל מה דאתי בסטרא דדכורא בעי ליה לאיניש למיקם בקיומיה ואידקף (ס"א ויזדקף). כגוונא דא כד איהו כרע, כרע בכרוה, וכד איהו זקיה, זקיה בשם, בגין לאחזאה שבחא דדכורא על נוקבא.

תרגום לעברית

ומשום שאדם עומד לפני המלה העליון, נוטל ארבע אמות לתפלתו, והקימוה שבשעור [ד"א בשעור] הסרט חבל של יוצר כל. וכל מה שבא בצד הזכר, צריך לאדם לעמד בקיומו ומזדקף (ס"א ויזדקף). כמו כן כשהוא כורע, כורע בכרוה. וכשהוא זוקף, זוקף בשם, כדי להראות את שבח הזכר על הנקבה.

טקסט הזהיר

ותא חזי דהא אוקמוה לא יצלי בר נש אחורי רביה ואתמר כמה דכתיב, (דברים י) את יי אלקיה תירא. את לאכללא דבעי למדחל מרביה כמורא דשכינתא, ודחילו דתלמיד, רביה איהו. בגין כך בשעתא דצלותא לא ישוי ההוא מורא לקמיה, (ד"א ל"ג לצלותא) אלא מורא דקודשא בריך הוא בלחודוי ולא מורא אחרא.

תרגום לעברית

ובא וראה, שהרי אמרנו אל יתפלל אדם אחורי רבו, ונתפאר, ככתוב (דברים י) את ה' אלהיך תירא. את - לכלל שצריך לירא מרבו כמורא השכינה, ויראת תלמיד הוא רבו. משום כך בשעת התפלה לא ישים אותו המורא לפניו [ד"א לתפלה], אלא את מורא

טקסט הזוהר

ותא חזי צלותא דמנחה אתקין ליה יצחק. ודאי כמה דאתקין אברהם צלותא דצפרא לקבל ההוא דרגא דאתדבק ביה. וכן (ד"א כד) יצחק אתקין צלותא דמנחה לקבל ההוא דרגא דאתדבק ביה. ועל דא צלותא דמנחה מכי נטי שמשא לנחתא בדרגוי לסטר מערב.

תרגום לעברית

ובא וראה, את תפלת מנחה תקן יצחק, ודאי כמו שתקן אברהם תפלת הבקר כנגד אותה הדרגה שנדבק בה. וכן [כד] יצחק תקן תפלת מנחה כנגד אותה דרגה שנדבק בה. ועל כן תפלת מנחה מכאשר נוטה השמש לרדת בדרגתו לצד מערב.

טקסט הזוהר

דהא עד לא נטה שמשא לצד מערב אקרי יום מצפרא עד ההוא זמנא דכתיב, (תהלים כב) חסד אל כל היום. ואי תימא עד חשכה, תא חזי, דכתיב (ירמיה ו) אוי נא לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. כי פנה היום לקבל צלותא דצפרא דכתיב חסד אל כל היום, דהא כדין שמשא איהו לסטר מזרח, כיון דנטה שמשא ונחתא לסטר מערב, הא כדין איהו זמן צלותא דמנחה וכבר פנה היום ואתו צללי ערב ואתער דינא קשיא בעלמא.

תרגום לעברית

שהרי בטרם נטה השמש לצד מערב, נקרא יום מן הבקר עד הזמן ההוא, שכתוב (תהלים כב) חסד אל כל היום. ואם תאמר עד חשכה - בא ראה, שכתוב (ירמיה ו) אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. כי פנה היום - כנגד תפלת הבקר, שכתוב חסד אל

כָּל הַיּוֹם, שֶׁהָרִי אֶז הַשֶּׁמֶשׁ הָיָא לְצַד מְזֻרְחָ. כִּיּוֹן שֶׁנִּטָּה הַשֶּׁמֶשׁ וַיֵּרֶד לְצַד מַעֲרָב, הָרִי אֶז הוּא זְמַן תְּפִלַּת הַמִּנְחָה, וּכְבֹר פָּנָה הַיּוֹם וּבָאוּ צִלְי עָרֵב וְהִתְעוֹרֵר הַדִּין הַקָּשָׁה בְּעוֹלָם.

טקסט הזוהר

וּפָנָה הַיּוֹם דְּאִיהוּ דְּרָגָא דְּחֶסֶד, וְנִטּוּ צִלְי עָרֵב דְּאִינוּן דְּרָגָא דְּדִינָא קִשְׂיָא, וּכְדִין אֶתְחַרֵּב בֵּי מְקַדָּשָׁא וְאֶתְוַקֵּד הִיכְלָא. וְעַל דָּא תַנִּינָן דִּיהָא בַר נָשׁ זָהִיר בְּצִלּוֹתָא דְּמִנְחָה דְּאִיהוּ זְמַנָּא דְּדִינָא קִשְׂיָא שְׂרִיָּא בְּעֻלְמָא. יַעֲקֹב אֶתְקִין צִלּוֹתָא דְּעֶרְבִית דְּהָא אִיהוּ אֶתְקִין לָהּ וְזֶן לָהּ בְּכָל מָה דְּאֶצְטְרִיךְ, וְדָאִי וַא' ו' אֶתְקִין לָהּ א', וְה' א' אֶתְנַנְתָּ מִן וַא' ו' דְּלִית לָהּ נְהוּרָא מְגַרְמָה כָּלִל.

תרגום לעברית

וּפָנָה הַיּוֹם שֶׁהָיָא הַדְּרָגָה שֶׁל חֶסֶד, וְנִטּוּ צִלְי עָרֵב שֶׁהֵם הַדְּרָגָה שֶׁל הַדִּין הַקָּשָׁה, וְאֶז נִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְנִשְׁרַף הַהִיכָל. וְעַל כֵּן שָׁנִינוּ שֶׁיְהִיָּה אָדָם זָהִיר בְּתִפְלַת הַמִּנְחָה, שֶׁהוּא הַזְמַן שֶׁשְּׂרִי הַדִּין הַקָּשָׁה בְּעוֹלָם. יַעֲקֹב תִּקֵּן תְּפִלַּת עֶרְבִית, שֶׁהָרִי הוּא תִקֵּן אוֹתָהּ וְזֶן אוֹתָהּ בְּכָל מָה שֶׁצְּטְרִיךְ, וְדָאִי שְׂוָא ו' ו' תִּקֵּן אֶת ה' א', וְה' א' נְזוּנִית מְוָא ו', שְׂאִין לָהּ אֹר מִשָּׁל עֲצָמָה כָּלִל.

טקסט הזוהר

וּבְגִין כֹּה תְּפִלַּת עֶרְבִית רְשׁוּת דְּהָא אֶתְכַלִּילַת בְּצִלּוֹתָא דִּיּוֹמָא בְּגִין לְאֶתְנַהֲרָא, וְהִשְׁתָּא לָאו זְמַנָּא אִיהוּ. וְאוֹקִימְנָא לָהּ דְּהָא לָא אֶתְגַּלְיָא נְהוּרָא דִּימְמָא דִּינְהִיר לָהּ, וְאִיהִי שְׁלֵטָא בְּחִשּׁוּכָא עַד זְמַנָּא דְּפִלְגוֹת לִיליָא דְּאֶשְׁתַּעֲשַׁע קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם צְדִיקָא בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן, וּכְדִין אִיהוּ זְמַנָּא לְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בַּר נָשׁ (ס' א' וּלְמַלְעִי) בְּאוֹרֵייתָא כְּמָה דְּאֶתְמַר.

ומשום כך תפלת ערבית רשות, שהרי נכללת בתפלת היום כדי שתהיה מאירה, וכעת לא זה הזמן. ובארנו אותה, שהרי לא התגלה אור היום שיאיר לה, והיא שולטת בחשכה עד זמן חצות הלילה, כשהקדוש ברוך הוא משתעשע עם הצדיקים בגן העדן, ואז הזמן שהאדם ישתעשע [וללמד] בתורה, כמו שנתבאר.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קל"ג ע"א) ◆

טקסט הזוהר

תא חזי, דוד אתא ואמר אלין תלת זמנין דצלותי דכתיב, (תהלים נה) ערב ובקר וצהרים הא תלתא, ואיהו לא צלי אלא תרי מנייהו, דכתיב אשיחה ואהמה, ולא יתיר. דא לצלותא דצפרא ודא לצלותא דמנחה, בגין כך אשיחה ואהמה דייקא. בצפרא דאיהו שעתא דחסד סגי ליה בחסד באשיחה, ובמנחה דהוא שעתא דדינא קשיא בעי המייה ובגין כך ואהמה. ולבתר כד אתפליג ליליא הוה קם בשירין ותושבחון כדקא

תרגום לעברית

בא ראה, דוד בא ואמר שלשת זמני התפלות הללו, שכתוב (תהלים נה) ערב ובקר וצהרים, הנה שלשה. והוא לא התפלל אלא שנים מהם, שכתוב אשיחה ואהמה, ולא יותר. זה לתפלת הבקר - וזה לתפלת המנחה. משום כך דייק אשיחה ואהמה. בבקר, שהיא שעת החסד, מספיק לו בחסד באשיחה. ובמנחה, שהיא שעת הדין הקשה, צריך המייה, ומשום כך ואהמה. אחר כך כשנחלק הלילה, היה קם לשירות ותשבחות כראוי, שכתוב (תהלים סב) ובלילה שירה עמי, והרי נתבאר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

